

ความเป็นมาของปัญหา

ในสมัยโบราณ การสวดอ่านถือเป็นประเพณีสำคัญที่ช่วยให้ผู้เสพรณกรรมรับ รศรณกรรมได้ซาบซึ้งยิ่งขึ้น เพราะนอกจากจะได้อรรถรสจากเนื้อหาในบทสวดแล้ว ยังได้รับความเพลิดเพลินจากการฟังทำนองสวดต่าง ๆ ที่ผู้สวดขับขานออกมาด้วย ดังนั้น สิ่งที่สำคัญในการสวดอ่านจึงได้แก่บทสวดและทำนองสวด

บทสวดที่ใช้ในการสวดอ่าน เรียกว่า กลอนสวด ซึ่งหมายถึง วรรณกรรมคำกาพย์ที่นำมาอ่านเป็นทำนอง วรรณกรรมประเภทนี้แต่งด้วยกาพย์ชนิดต่าง ๆ ได้แก่ กาพย์ยานี ๑๑ และกาพย์สุรางคนางค์ (ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๙๙ : ๕๕๓) ทั้งยังมีกาพย์ชนิดอื่น ๆ แทรกบ้างเล็กน้อย เนื้อเรื่องส่วนใหญ่เกี่ยวกับพุทธศาสนาโดยมีทั้งเนื้อเรื่องที่มีงสังสอนข้อธรรมะโดยตรงและโดยอ้อม ซึ่งได้แก่ชาดกและเรื่องที่ตั้งเลียนแบบชาดก การนำวรรณกรรมประเภทกลอนสวดมาสวดอ่านเป็นท่วงทำนองเป็นประเพณีนิยมของคนไทยที่มีมาแต่โบราณกาล (พระยาอุปกิตศิลปสาร, ๒๕๐๗ : ๑๐๒) ซึ่งทำนองในการสวดอ่านนั้นมีหลากหลาย และแต่ละห้องที่ก็มีทำนองแตกต่างกัน

ปัจจุบัน ประเพณีการสวดอ่านเสื่อมความนิยมและสูญหายไปจากสังคมไทย เพราะผู้เสพรณกรรมนิยมอ่านด้วยตามากกว่าที่จะอ่านด้วยหู ทำนองสวดซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในประเพณีการสวดอ่านจึงสูญหายไปเป็นอันดับแรก เพราะการเสพรณกรรมโดยการอ่านด้วยตา นั้น บทสวดหรือวรรณกรรมลายลักษณ์มีความสำคัญมากกว่าทำนองสวด อีกทั้งเมื่อการเสพรณกรรมของคนไทยเปลี่ยนไป ผู้ที่จะสืบทอดทำนองสวดไว้ก็เริ่มน้อยลง ทำให้คนไทยในปัจจุบันได้รับถ่ายทอดประเพณีการสวดอ่านมาแต่เฉพาะตัวบทวรรณกรรมลายลักษณ์ที่ใช้เป็นบทสวด ส่วนท่วงทำนองสวดแบบมุขปาฐะก็สูญหายไปตามกาลเวลาจนไม่ทราบว่แต่ละทำนองนั้นสวดอย่างไร คงทราบแต่เพียงชื่อทำนองสวดที่ปรากฏอยู่ในบทสวดเท่านั้น ดังที่ ตรีศิลป์ บุญขจร ศึกษาวรรณกรรมประเภทกลอนสวดของภาคกลางที่เป็นเอกสารตัวเขียนในแผนกเอกสารโบราณ หอสมุดแห่งชาติ พบว่า มีการเรียกชื่อกาพย์ชนิดเดียวกันต่าง ๆ กันไป เช่น กาพย์ ๒๔ เรียกว่า กาพย์สุรางคนางค์ บ้าง พิราปหรือราบ้าง โทหรรตีบ้าง ส่วนกาพย์ยานีเรียกว่ายานี ๑๑ บ้าง เอวัง ๑๑ บ้าง (ตรีศิลป์ บุญขจร, ๒๕๓๐ : ๗๒) การเรียกชื่อกาพย์ชนิดเดียวกันต่าง ๆ กันไปนี้เป็นร่องรอยของท่วงทำนองสวดแต่ละทำนองที่สูญหายไปจากสังคมไทย

การสวดพระมาลัยเป็นประเพณีการสวดอ่านที่เก่าแก่ประเพณีหนึ่งของคนไทย หมายถึง การอ่านพระมาลัยกลอนสวดเป็นทำนองต่าง ๆ กล่าวกันว่าเดิมสวดในพิธีแต่งงาน ต่อมานิยมสวดในงานศพ เช่นพระยาอนุমানราชชนน กล่าวว่

...ได้ทราบว่ชนบทกลางแห่งสวดมาลัยก็มี แปลกอยู่เพราะทราบว่การสวดมาลัยเขาใช้ในงานขึ้นหอ เป็นการสั่งสอนบาปบุญให้แก่เจ้าบ่าวผู้เฝ้าหอ ที่เอามาใช้สวดเป็นสวดศพเพราะอะไรไม่ทราบชัด ลางทีก็สวดเล่นตลกคะนอง สำหรับทำนองซึ่งคิดขึ้นอีกทางหนึ่ง อย่างมีละครตลกเพื่อประสงค์เฮฮาครึกครื้น จัดเข้าเป็นพวกเฝ้าศพได้

(พระยาอนุমানราชชนน, ๒๕๐๕ : ๑๙๙)

สมัยก่อน นิยมสวดพระมาลัยกันอย่างแพร่หลาย ดังจะเห็นได้ว่า นอกจากจะมีพระมาลัยกลอนสวดแล้ว ยังมีการแต่งพระมาลัยคำหลวงที่ใช้สวดทำนองหลวงขึ้นด้วย แต่ในปัจจุบันประเพณีสวดพระมาลัยในพิธีแต่งงานสูญสิ้นไปจากสังคมไทย และการสวดพระมาลัยในงานศพก็เลือนหายไปด้วย แม้จะหลงเหลืออยู่บ้างในชนบทบางถิ่นก็เหลือเฉพาะนักสวดพระมาลัยที่พอจะสวดได้เท่านั้น และที่สำคัญคือขาดผู้สืบทอดจากนักสวดที่ยังพอหลงเหลืออยู่นี้ ดังนั้น ในอนาคตการสวดพระมาลัยอาจจะสูญสิ้นไปจากสังคมไทย เช่นเดียวกับบทสวดอื่น ๆ ในท้องถิ่นต่าง ๆ ที่สูญสิ้นไปจากสังคมไทยก่อนหน้านี้แล้ว

ผู้วิจัยพบว่า การสวดพระมาลัยที่ถือเป็นประเพณีปฏิบัติแบบโบราณยังคงเหลืออยู่ที่ตำบลหนองขาว อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงใคร่เก็บรวบรวมบทสวดและทำนองสวดพระมาลัยนี้ไว้ในรูปโน้ตสากลอันจะทำให้ทราบว่า บทสวดแต่ละชนิดมีทำนองสวดอย่างไร และมุ่งศึกษาการสืบทอดและการดำรงอยู่ของประเพณีสวดพระมาลัยของชาวบ้านหนองขาว เพื่อวิเคราะห์ว่เพราะเหตุใดชาวบ้านหนองขาวจึงยังคงสืบทอดประเพณีสวดพระมาลัยนี้ไว้ได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาประเพณีสวดพระมาลัยของชาวบ้านหนองขาว อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี
๒. เพื่อรวบรวมบทสวดและทำนองสวดพระมาลัย
๓. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการสืบทอดประเพณีสวดพระมาลัย

สมมติฐานของการวิจัย

๑. ประเพณีสวดพระมาลัยมีบทบาทในการรักษาทำนองสวดและช่วยสืบทอดวรรณกรรมเรื่องพระมาลัย
๒. ลักษณะเฉพาะทางสังคมของชาวบ้านหนองขาว อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี เป็นปัจจัยสำคัญในการสืบทอดประเพณีสวดพระมาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้ศึกษาเฉพาะบทสวดและทำนองสวดพระมาลัยที่รวบรวมได้จากคณะสวดพระมาลัยที่ตำบลหนองขาว อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. รวบรวมข้อมูลเอกสารลายลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับประเพณีสวดพระมาลัย
๒. เก็บข้อมูลภาคสนามเกี่ยวกับทำนองสวดพระมาลัย ประเพณีการสวด และบริบททางสังคมของหมู่บ้านหนองขาว
๓. ถอดข้อความจากแถบบันทึกเสียงเป็นลายลักษณ์อักษรและถอดทำนองสวดเป็นโน้ตสากล
๔. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ระเบียบวิธีทางคติชนวิทยา
๕. เรียบเรียงผลการวิจัย
๖. สรุปผลการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

๑. ทำให้มีการบันทึกองค์ความรู้เกี่ยวกับประเพณีสวดพระมาลัยและทำนองสวดซึ่งสืบทอดกันมาตามแบบประเพณีมุขปาฐะให้เป็นลายลักษณ์อักษร
๒. ช่วยอนุรักษ์และเผยแพร่ประเพณีสวดพระมาลัยให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น
๓. ทำให้เข้าใจรูปแบบคำประพันธ์ไทยแต่ละชนิดในกลอนสวดพระมาลัยที่นำมาใช้ในประเพณีการสวดอ่าน
๔. เป็นแนวทางในการศึกษาการสืบทอดประเพณีของท้องถิ่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิวัฒนาการวรรณคดีบาลีสายพระสุตตันตปิฎกที่แต่งในประเทศไทย ของ สุภาพรรณ ณ บางช้าง จัดพิมพ์โดยเงินทุนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เฉลิมฉลองสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๓ งานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยศึกษาวิวัฒนาการวรรณคดีบาลีที่แต่งในประเทศไทย ซึ่งมีเนื้อหาวิวัฒนาการในสายพระสุตตันตปิฎก พบว่า คัมภีร์มาเลยยเทวตเถรวาทซึ่งเป็นต้นเค้าของวรรณกรรมเรื่องพระมาลัย เป็นผลงานวรรณคดีบาลีอีกเรื่องหนึ่งที่แต่งในประเทศไทย โดยผู้แต่งน่าจะเป็นภิกษุชาวล้านนา แต่งเมื่อประมาณปลายพุทธศตวรรษที่ ๒๐ หรือต้นพุทธศตวรรษที่ ๒๑ ต่อมา ในช่วงปลายพุทธศตวรรษที่ ๒๒ ถึงต้นพุทธศตวรรษที่ ๒๓ พระพุทธวิลาสได้นำคัมภีร์มาเลยยเทวตเถรวาทมาแต่งขยายความเป็นคัมภีร์มาลัยยวตฤทธิปัญญากา โดยแต่งขึ้นที่อยุธยา ในเวลาที่แต่งพระพุทธวิลาสมีพรรษาเพียง ๓ พรรษา จึงยืนยันได้ว่า วรรณกรรมเรื่องพระมาลัยที่แพร่หลายอยู่ในประเทศไทยนั้น เป็นเรื่องที่แต่งขึ้นในดินแดนแถบนี้ ไม่ได้มีที่มาจากลังกาแต่อย่างใด

มาเลยยเทวตเถรวาท : การตรวจสอบชำระและการศึกษาเชิงวิเคราะห์ ของ สุภาพรรณ ณ บางช้าง วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาภาษาตะวันออก บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๑ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าที่มาของ คัมภีร์มาเลยยเทวตเถรวาท ด้านเนื้อเรื่อง ผู้แต่งและสถานที่ และตรวจสอบชำระต้นฉบับคัมภีร์มาเลยยเทวตเถรวาทฉบับกรุงสุโขทัย จากการวิจัยพบว่า คัมภีร์มาเลยยเทวตเถรวาทเริ่มประพันธ์เป็นครั้งแรกโดยภิกษุชาวพม่า ระหว่างปลายพุทธศตวรรษที่ ๑๖ ถึงพุทธศตวรรษที่ ๑๘ มีที่มาของเรื่องจากคัมภีร์สหัสวตูปกรณ์ คัมภีร์รสวานิณี คัมภีร์มหาวงศ์และคัมภีร์พระไตรปิฎก

วรรณกรรมประเภทกลอนสวดภาคกลาง : การศึกษาเชิงวิเคราะห์ ของ ตรีนิตต์ บุญขจร วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๐ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งวิเคราะห์วรรณกรรมประเภทกลอนสวดของภาคกลางที่เป็นเอกสารต้นฉบับตัวเขียนในแผนกเอกสารโบราณ หอสมุดแห่งชาติ ทั้งในด้านรูปแบบเนื้อหาและพัฒนาการโดยเน้นศึกษาในฐานะที่เป็นประเภทวรรณกรรม (Genre) ประเภทหนึ่ง จากการศึกษาสรุปได้ว่า กลอนสวดเป็นวรรณกรรมคำกาพย์ที่นำมาสวดอ่านเป็นทำนอง แต่งด้วยกาพย์ชนิดต่าง ๆ ซึ่งมีทำนองสวดอ่านแตกต่างกันไปเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง กลอนสวดมีกำเนิดจากวัด ต่อมาจึงนำไปสวดอ่านตามบ้านเรือน โดยผู้สวดเดิมเป็นพระ แต่ต่อมา

เรื่องราวที่เคยบวชเรียนเป็นผู้สวด ส่วนชั้นลักษณะและทำนองสวดนิยมแตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาค

กลอนสวดของภาคกลางมีทั้งประเภทที่สอนคติธรรมโดยตรงและคติธรรมโดยอ้อม มีกติกาวรรณกรรมได้แก่ การเป็นวรรณกรรมคำสอนของวัด การดำเนินเรื่องแสดงว่าชีวิตถูกกำหนดแล้วด้วยบุรพกรรม การเล่าเรื่องโดยให้ผู้ฟังรู้เรื่องล่วงหน้าของตัวละคร การใช้กลวิธีให้ผู้สวดเป็นผู้เล่าเรื่องและเล่าเรื่องโดยสลับไปมาระหว่างโลกจินตนาการและโลกแห่งความจริง นอกจากนี้ภูมิภาคในกลอนสวดยังมีลักษณะของการผสมผสานอนุภาคจากวรรณกรรมเรื่องอื่น ๆ

กลอนสวดมีวิวัฒนาการเป็น ๒ ยุค คือยุคความเก่าและยุคความใหม่ เมื่อถึงยุคที่มีการพิมพ์ กลอนสวดและประเพณีการสวดอ่านได้รับผลกระทบจากเทคโนโลยีทางการพิมพ์ทำให้การสวดอ่านน้อยลงและกลอนสวดซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประเพณีการสวดอ่านก็เริ่มเสื่อมสลายลงไปด้วย

พระมาลัยคำสวด : วรรณกรรมชาวบ้าน ของ ไพศาล เชาวนิตี เอกสารเชิงวิชาการฉบับนี้อยู่ในหนังสือ ภาษาและวรรณกรรม โครงการสังสรรค์วรรณา ของ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน เป็นเอกสารเชิงวิชาการฉบับที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๒ ผู้วิจัยศึกษาพระมาลัยคำสวดฉบับถอดความจากอักษรขอมฉบับหนึ่ง โดยกล่าวถึงเรื่องราวของพระมาลัยคำสวดซึ่งเป็นวรรณคดีแบบฉบับก่อนในช่วงแรก จากนั้นจึงอธิบายพระมาลัยคำสวดฉบับวรรณกรรมชาวบ้าน จากการศึกษาด้านอักษรวิธีมีข้อสันนิษฐานว่า พระมาลัยคำสวดแต่งในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น ประมาณ พ.ศ. ๒๐๒๕-๒๑๗๐ หากเป็นจริงตามข้อสันนิษฐานดังกล่าว พระมาลัยคำสวดก็จะมามีมาก่อนพระมาลัยคำสวดซึ่งแต่งขึ้นประมาณ พ.ศ. ๒๒๔๐

ลักษณะร่วมของเรื่องพระมาลัยในวรรณกรรมพื้นบ้านและพระมาลัยคำสวด ของ วัฒนา ณ นคร วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษาวรรณคดีเปรียบเทียบ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๖ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยศึกษาลักษณะร่วมของเรื่องพระมาลัยในวรรณกรรมพื้นบ้านและวรรณคดี พร้อมทั้งศึกษาวิเคราะห์วิธีการที่วรรณกรรมพื้นบ้านเปลี่ยนแปลงระดับเป็นวรรณคดี นอกจากนี้ยังวิเคราะห์อนุภาคของเรื่องพระมาลัยตามดัชนีการแบ่งอนุภาคของสติธ ทอมป์สัน อีกด้วย จากการศึกษาพบว่า ลักษณะร่วมของเรื่องพระมาลัย คือ ลักษณะร่วมด้านแนวความคิดซึ่งมีพุทธศาสนาเป็นพื้นฐาน ลักษณะร่วมด้านประเพณี และลักษณะร่วมด้านศิลปะ วิธีการที่วรรณกรรมพื้นบ้านยกระดับเป็นวรรณคดีนั้นขึ้นกับกลวิธีการประพันธ์ ลักษณะเด่นทางวรรณศิลป์ของสำนวนวรรณคดีคือการใช้สัมผัสอักษรตลอดเรื่อง ส่วน

การวิเคราะห์อนุภาคของนิทานเรื่องพระมาลัยนั้น พบว่า อนุภาคของเรื่องพระมาลัยสามารถนำมาใช้กับเกณฑ์สากลได้

พระมาลัย : การศึกษาเชิงวิเคราะห์ ของ ขฎาลักษณ์ สรรพานิช วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจารึกภาษาไทย ภาควิชาภาษาตะวันออก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ผู้วิจัยศึกษาวรรณกรรมเรื่องพระมาลัยฉบับห้องถิ่นจารด้วยอักษรขอม ซึ่งสำรวจพบที่อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง จำนวน ๓ ฉบับ โดยศึกษาเปรียบเทียบลักษณะตัวอักษรที่ปรากฏพบในต้นฉบับ จากการศึกษาพบว่า เรื่องพระมาลัยเป็นเรื่องเก่าที่ภิกษุชาวพม่าแต่งขึ้นเป็นครั้งแรกราวพุทธศตวรรษที่ ๑๖ ถึงต้นพุทธศตวรรษที่ ๑๘ และเรื่องราวของพระมาลัยได้เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายในประเทศต่าง ๆ ที่นับถือพุทธศาสนา ได้แก่ พม่า เขมร ลาว ส่วนในประเทศไทยดังกล่าวนั้นมีชื่อเกี่ยวกับพระมาลัยเถระ แต่เรื่องราวของพระมาลัยไม่เป็นที่แพร่หลายในประเทศไทยเรื่องพระมาลัยแพร่หลายทั่วทุกภาคโดยเป็นเรื่องเกี่ยวกับพุทธศาสนาและมีอิทธิพลต่อวงวรรณกรรมไทยและจิตใจของพุทธศาสนิกชนทั่วไป โดยเหตุนี้ เรื่องพระมาลัยจึงมีหลายสำนวน และจารไว้ด้วยตัวอักษรของแต่ละท้องถิ่น ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้กล่าวถึงประเพณีสวดพระมาลัยที่อำเภอแก่ง จังหวัดระยองไว้ด้วย โดยศึกษาเกี่ยวกับจำนวนผู้สวด ระยะเวลาในการสวด ทำนองสวด วิธีสวด และจุดมุ่งหมายของการสวด อย่างสังเขป

การศึกษาประเพณีการสวดพระมาลัยของชาวอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของ อร่ามรัศมี ด่วงชนะ วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตเสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้ เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาประเพณีการสวดพระมาลัยของชาวอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านประวัติความเป็นมาของการสวดพระมาลัย องค์ประกอบและการสวด ความเชื่อเกี่ยวกับการสวด คุณค่าของประเพณีและบทสวด โดยศึกษาจากข้อมูลเอกสาร และข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลภาคสนามโดยใช้การสังเกตและการสัมภาษณ์ผู้บอกข้อมูล ๒ กลุ่ม คือ คณะมาลัยในอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งที่ยังคงสวดพระมาลัยอยู่และที่ไม่ได้สวดพระมาลัยแล้ว และผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการสวดพระมาลัยที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการศึกษาสรุปได้ว่าการสวดพระมาลัยของชาวไชยานั้น โดยแท้จริงแล้วเป็นการสวดลำคือสวดเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องพระมาลัยมากกว่าที่จะเป็นการสวดเรื่องพระมาลัยโดยตรง ความสำคัญในการสวดจึงอยู่ที่บทสวดลำมากกว่าทำนองสวด ดังนั้นการสวดพระมาลัยของชาว ไชยาจึงไม่ใช่การอ่านทำนองจากพระมาลัยกลอนสวดตามที่ถือปฏิบัติกันมาแต่โบราณ ลักษณะดังกล่าวทำให้การสวดพระมาลัยของชาวไชยาแตกต่างจากการสวดพระมาลัยของ

ชาวบ้านหนองขาวซึ่งยังคงมุ่งเน้นการอ่านทำนองจากหนังสือพระมาลัยตามประเพณีการสวดอ่านแบบโบราณเป็นหลัก นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่าปัจจุบันการสวดพระมาลัยของชาวไชยาเสื่อมความนิยมลงมากและยังขาดผู้สืบทอดซึ่งจะทำให้การสวดพระมาลัยของชาวไชยาเสื่อมสูญไปอย่างแน่นอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย